

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 27. 5. 2024 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Simony Kubouškové a soudců Mgr. Martiny Modrákové a Mgr. Miloslava Sedláčka

takto:

K odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] a poškozené [jméno] [příjmení] se podle § 258 odst. 1 písm. e), f), odst. 2 trestního řádu ruší rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 28. 3. 2024

č. j. 19 T 139/2023 – 706 ve výroku o trestu odnětí svobody a ve výroku o náhradě škody poškozené [jméno] [příjmení] a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalovaný [jméno] [příjmení], [datum narození], se odsuzuje podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roků, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené [jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč, přičemž se poškozená [jméno] [příjmení] podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek beze změny.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Sokolově byl obžalovaný [jméno] [příjmení] uznán vinným, že

1.

a) dne 18. 5. 2023 v době kolem 15:00 hod. v [obec], část [ulice] [část obce], okr. Sokolov, blíže nezjištěným způsobem překonal oplocení pozemku o výšce minimálně 160 cm u domu ev. [číslo] vstoupil na zahradu, zde si sedl na lavičku, byl upozorněn přítomnou majitelkou nemovitosti [jméno] [příjmení], [datum narození], že je na cizím pozemku, aby odešel pryč, obžalovaný nijak nereagoval a místo opustil až po dvaceti minutách tak, že přešel zadní uzamčenou branku, kterou poškodil přetržením horního drátu nad brankou a prolomením jedné z jejích planěk, čímž majitelům [jméno] a [jméno] [příjmení] způsobil škodu poškozením ve výši 2 300 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiří Skala.

b) dne 18. 5. 2023 v přesně nezjištěné době v odpoledních hodinách po incidentu popsáném pod bodem 1. a) na lesní cestě vedoucí od výše uvedené zahrady byl zastaven poškozeným [jméno] [příjmení], [datum narození], který se ho opakovaně zeptal, odkud jde, obžalovaný na poškozeného zaútočil, kdy po něm opakovaně máchl kovovým předmětem s ostrou špičkou, přičemž údery byly vedeny na horní část těla – hlavu a krk, kdy k zásahu nedošlo díky včasné reakci poškozeného, načež byl poškozeným přemožen, došlo k vyražení kovového předmětu z ruky obžalovaného, poté obžalovaný poškozenému pohrozil, že ví, kde bydlí, že za to bude pykat, přičemž při jediném dopadu předmětu do lokality hlavy a krku by mohlo dojít ke zlomeninám klíční kosti, případně pak zlomeninám v lokalitě skloubení klíční kosti a nadpažku lopatky, v případě oblasti hlavy by pak mohlo dojít ke vzniku zlomenin kostí klenby lební bočně až vpředu, případně pak obličejových kostí, kdy by tato poranění mohla mít charakter i zlomenin vpáčených, také by mohlo dojít ke vzniku otřesu mozku, rozvoji nitrolebního krvácení a pohmoždění mozku, oboje spíše ložiskového charakteru, přičemž v případě zlomenin se v obvyklých nekomplikovaných jedná o poranění s přibližnou délkou léčby 4 – 6 týdnů, otřes mozku, ložiskové nitrolební krvácení a ložiskové pohmoždění mozku jsou stavy, kdy délka léčby včetně vystavení pracovní neschopnosti obvykle trvá cca 3 týdny,

2.

dne 24. 5. 2023 v době kolem 20:30 hod. v [obec], část [část obce], okr. Sokolov, fyzicky napadl svou manželku - poškozenou [jméno] [příjmení], [datum narození], kterou nejprve svou pravou rukou chytil pod krkem, za spodní čelist jí přizvedl tak, že stála na špičkách nohou, přitiskl jí na hlavní chodbové dveře, vsunul jí salátovou okurku do úst tak hluboko, až se začala dusit, křičel na ní, ty svině, to cos udělala včera, bylo naposled“, poškozená se vysmekla, vyběhla před obydlí, běžela po pozemku, poté vyběhla na polní cestu, kde jí obžalovaný opakovaně udeřil otevřenou dlaní do obličeje, po úderech poškozená upadla na polní cestu, kde jí obžalovaný nejméně dvakrát kopnul do oblasti zad a hýždí, dvakrát jí dupnul na stehno levé nohy, poškozené se podařilo zvednout, dala se na útěk, obžalovaný jí dostihnul, úderem ruky do zad jí srazil na polní cestu, nejméně pětkrát jí kopnul do oblasti zad a hýždí, nejméně čtyřikrát jí dupnul na stehno levé nohy, poškozené se znovu podařilo vstát a utéci, obžalovaný jí opět dostihnul, úderem ruky do zad jí srazil na zem, kde jí nejméně sedmkrát kopnul do oblasti zad a hýždí, čtyřikrát jí dupnul na stehno levé nohy, v průběhu napadení jí opakovaně řekl, „vypadni ze [část obce], ty svině, já tě zabiju“, když se poškozená pokaždé snažila utéci, tak ji v průběhu pronásledování napadal údery pěstí zezadu do zad a ramen, kopal ji zezadu do stehna a hýždí, svého jednání zanechal až poté, když mezi ně vstoupil [jméno] [příjmení], [datum narození], kdy poškozená využila situace a utekla, svým jednáním poškozené způsobil zranění a to bolestivost vnější strany levého stehna, bolestivost pravého stehna, mírné zarudnutí levé tváře, mírnou citlivost bederní oblasti, tři hnědomodré krevní výrony v oblasti bicepsu vlevo, červenomodrý krevní výron na hřbetu levé ruky, hnědomodrý krevní výron na hřbetu pravé ruky, fialovočervený krevní výron na levém prsu, červenomodrý krevní výron na pravém prsu, hnědomodrý krevní výron na pravé straně hýždí a hnědomodrý krevní výron na levém stehně, která poškozenou omezila v obvyklém způsobu života, kdy po dobu tří týdnů jí bolelo stehno levé nohy, po stejnou dobu jí bolela záda a 14 dnů jí bolely hýždě,

3.

dne 30. 5. 2023 v době kolem 15:15 hod. v [obec], ul. [ulice a číslo], ve snaze kontaktovat svou manželku [jméno] [příjmení], [datum narození], přešel uzamčenou kovovou branku o výšce 148 cm náležící k oplocení pozemku domu, během čehož poškodil čidlo elektronicky uzavíratelné brány, následně se po pozemku pohyboval mezi vstupními dveřmi domu a brankou oplocení, byl přistižen [jméno] [příjmení], [datum narození], který na místo přivolal policii, uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv byl dne 29. 5. 2023 policejním orgánem Obvodního oddělení [obec] dle § 44 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, vykázán ze společného obydlí a bylo mu zakázáno přibližování a jakékoliv kontaktování [jméno] [příjmení] na dobu 10 dnů, o čemž

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiří Skala.

obžalovaný věděl, svým jednáním způsobil majitelce [jméno] [příjmení], [datum narození], škodu poškozením elektronického čidla vrat ve výši 4 370 Kč,

4.

v přesně nezjištěné době v období od září 2013 do 24. 5. 2023 nejprve ve společně obývaném bytě v [obec], ul. [ulice a číslo] a poté v chatě tvořené z obytných buněk situované na parcele [číslo] katastrálního území [územní celek], část [část obce], okr. Sokolov, opakovaně vulgárně napadl poškozenou [jméno] [příjmení], [datum narození], hrubými slovy, že je píča, kráva, blbka, pizda, a to nejméně jednou týdně, poškozenou opakovaně fyzicky napadl údery otevřenou dlaní do obličeje, a to nejméně čtyřikrát do roka, dvakrát do roka ji napadl gumovou pantoflí, přikazoval jí, co má okamžitě dělat za domácí práce, nesměla prát, pokud jí to nedovolil, plánoval jí všechny činnosti v domácích pracích, kdy je bude dělat a jak, na vše dohlížel, nejméně dvakrát do týdne jí vyčítal, že vše dělá špatně, zakazoval jí stýkat se s rodinou, vyčítal jí, že je tlustá, musela jíst, co jí připravil a nic jiného, kdy toto jednání v poškozené zanechalo škodlivé následky v duševní i morální oblasti, přičemž osoba poškozené vykazuje znaky týrané osoby,

5.

v blíže nezjištěné době v březnu 2023 v pozdních nočních hodinách v [obec], část [ulice] [část obce], okr. Sokolov, na příjezdové komunikaci poblíž trafostanice, po popostrčení svého psa rasy rotvajler, po kterém pes poodešel na cestu tak, že projíždějící vozidlo tov. zn. Seat Ibiza, [registrační značka], které řídila [jméno] [příjmení], [datum narození], nemohlo projet a muselo zastavit, přistoupil k předním dveřím k místu spolujezdce, kde seděl [jméno] [příjmení], [datum narození], aniž by cokoli řekl, tak vytáhl bubínkový revolver stříbrné barvy s dřevěnou rukojetí a přes sklo dveří namířil hlavní tohoto revolveru na [jméno] [příjmení], načež řidička [jméno] [příjmení] reagovala tím, že vozidlo rozjela a z místa činu odjela,

6.

přestože není a nikdy nebyl držitelem zbrojního průkazu nebo zbrojní licence, tak si nezjištěným způsobem opatřil a nejméně od přesně nezjištěné doby od léta roku 2017 do 1. 6. 2023 držel dále uvedenou zbraň a střelivo, které byly nalezeny při ohledání místa činu v místě jeho bydliště ve stodole na parcele [číslo] [katastrální území], okr. [obec], poblíž domu [adresa], a to: 1 ks samonabíjecí pistole [anonymizována dvě slova], ráže 9 mm [příjmení], v. [číslo], 1 ks zásobník a 100 ks nábojů ráže 9 mm [příjmení], přičemž tato pistole spadá do zbraní kategorie B a uvedené střelivo smí držet pouze držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence.

2. Okresní soud jednání obžalovaného po právní stránce posoudil jako pod bodem 1. a) přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, pod bodem 1. b) přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, pod bodem 2. přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, přečin vydírání dle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, pod bodem 3. přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 2 trestního zákoníku, pod bodem 4. zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku, pod bodem 5. přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku a pod bodem 6. přečin nedovoleného ozbrojování dle § 279 odst. 1 trestního zákoníku. Za tato jednání okresní soud obžalovaného [jméno] [příjmení] odsoudil podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 48 měsíců, pro jehož výkon jej podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Dále obžalovanému uložil povinnost k náhradě škody poškozené [jméno] [příjmení] ve výši 4 370 Kč a se zbytkem jejího nároku poškozenou odkázal na řízení ve věcech občanskoprávní. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená [jméno] [příjmení] odkázána se svým nárokem na náhradu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiří Skala.

škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Dále byl obžalovanému podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku uložena trest propadnutí věci, a to revolveru zn. [anonymizováno], model [anonymizováno], ráže 6 mm ME [anonymizováno] court, vý [rodné číslo], samonabíjecí pistole zn. [anonymizována dvě slova], ráže 9 mm [příjmení], výr. [číslo], zásobníku k této pistoli, 75 nábojů ráže 9 mm [příjmení] ve 2 ks originálních krabičkách výrobce střeliva Sellier & Bellot.

3. Proti tomuto rozsudku podali odvolání obžalovaný proti výroku o vině a trestu a poškozená [jméno] [příjmení] proti výroku o náhradě škody.

4. Obžalovaný nesouhlasí vyjma bodu 3. se všemi výroky napadeného rozsudku a svoji vinu popírá. Je přesvědčen, že ze strany okresního soudu nebylo provedeno úplné dokazování, což shledává za podstatnou vadu řízení, neboť navržené a neprovedené důkazy mohly mít vliv na správnost a úplnost skutkových zjištění. Dále obžalovaný uplatnil konkrétní námitky k jednotlivým bodům napadeného rozsudku. K bodu 1. a) uvedl, že na pozemek vstoupil odemčenou přední brankou, tedy nepřekonal žádnou překážku a jednal s úmyslem se oficiálně představit panu [příjmení] a jeho rodině. Ohledně bodu 1. b) zopakoval, že k žádnému napadení svědka [příjmení] nedošlo, obžalovaný nesouhlasí s tím, že okresní soud využil k usvědčení obžalovaného jím psaný omluvný dopis. V omluvném dopise se omluvil za svou neuctivou reakci v momentu setkání na lesní cestě. Obžalovaný na rozdíl od svědka [příjmení] vypovídal k danému skutku konstantně. Svědek vypovídal v hlavním líčení odlišně od obsahu úředního záznamu o podaném vysvětlení. Není proto možné uzavřít, že svědek vypovídal věrohodně a pravdivě. Za situace, kdy nebyl na místě žádný svědek, jde o tvrzení proti tvrzení. Incident pod bodem 2. se stal, nicméně obžalovaný popírá rozsah napadení poškozené a tím i popis skutku. Obžalovaný doznal, že poškozenou fyzicky napadl v rámci vyvrcholení vyhrčeného incidentu, zásadně však popírá, že by jakýkoliv útok vedl na horní část těla poškozené. Útok nebyl veden takovou brutalitou, jak je obžalovanému kladeno za vinu. Rovněž tvrzené dlouhodobé týrání poškozené je založeno výlučně na výpovědi poškozené, kterou obžalovaný označil za lživou a účelovou. V rámci vazebního zasedání se obžalovaný nevyjadřoval ke skutku jako celku, nýbrž jen k úryvkům čteným mu soudcem. V době konání vazebního zasedání nebyl trestně stíhán za dlouhodobé týrání, neboť ke změně kvalifikace došlo až poté, co byl vzat na vazbu. Obžalovaný má za to, že není postaveno najisto, že za kolapsem poškozené stál její tvrzený špatný psychický stav vyplývající z jednání obžalovaného, když sama poškozená uvedla, že byla předávkovaná hormonem štítné žlázy. Poškozená byla v minulosti léčena pro úzkostně depresivní stavy, kdy poslední kontrola měla proběhnout 16. 12. 2009, léčila se od rozvodu v roce [rok]. S touto informací znalkyně při vypracování znaleckého posudku nepracovala. Nikdo tak nemůže věrohodně říci, že depresivní stavy způsobil poškozené právě a jen obžalovaný. Obžalovaný nesouhlasil rovněž se zamítnutím důkazů jím navržených, neboť má za to, že tyto důkazy jsou způsobilé ovlivnit názírání na věrohodnost svědků, zejména věrohodnost svědkyně [příjmení]. Soudem uložený trest považuje za nepřiměřeně přísný s ohledem na jeho trestní minulost, kdy nemá žádný záznam v rejstříku trestů. Na obžalovaného bylo velmi citelným způsobem působeno již po celou dobu vazebního stíhání od 2. 6. 2023. Separace obžalovaného od společnosti taktéž není nutná, neboť obžalovaný není pro společnost nijak nebezpečný. Závěrem obžalovaný navrhl, aby byl napadený rozsudek krajským soudem zrušen a věc vrácena okresnímu soudu k doplnění dokazování, eventuálně v případě, že odvolací soud sezná, že dokazování bylo provedeno v dostatečném rozsahu a vina obžalovaného prokázána, navrhuje uložení trestu ve výrazně nižší výměře. Současně navrhl, aby odvolací soud zamítl odvolání poškozené [příjmení] jako nedůvodné.

5. Poškozená [jméno] [příjmení] v odvolání brojila proti tvrzení soudu, že nebyl z její strany uplatněný nárok řádně doložen. Poškozená doložila několik zpráv o jejím psychickém stavu, kdy dlouhodobě dochází do psychiatrické ambulance MUDr. [příjmení], a další lékařské zprávy vztahující se k projednávané věci. Poškozená zároveň odkazuje na závěry znaleckého posudku, dle kterého jednání obžalovaného zanechalo na poškozené škodlivé následky v duševní a morální

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiří Skala.

oblasti, její osoba vykazuje znaky týrané osoby. Poškozená dále odkazuje na obsah svých opakovaných výslechů, kdy popisovala psychický stav. U poškozené je nutno vidět následky špatného zacházení, jednání obžalovaného pro ni znamenalo významné situační útrapy spočívající v bolesti, strachu, ponižování, pocitu beznaděje a bezmoci. Způsobené následky je nutné považovat za vážné, dovedly poškozenou k psychickým útrapám a bylo nutno řešit tyto útrapy medikamentózně. Soud měl nadstandartní množství podkladů, na základě kterých mohl o nároku poškozené rozhodnout a konstatoval-li soud, že je pro nárok nutný pouze a jedině znalecký posudek, tak tomu není. Závěrem poškozená navrhla, aby Krajský soud v Plzni napadený rozsudek zrušil ve výroku o náhradě škody a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení a rozhodnutí, případně sám rozhodl o výši přiznané částky, za kterou považuje odpovídající částku 140 000 Kč. Zmocněnec poškozené navrhl zamítnutí odvolání obžalovaného, neboť jej nepovažuje za důvodné.

6. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Plzni považovala napadený rozsudek okresního soudu za správný po všech jeho stránkách. Ztotožnila se se závěrem okresního soudu, že o věrohodnosti slyšených svědků není pochyb, konstrukce skutkové věty odpovídá provedeným důkazům a vina obžalovaného je prokázána bez důvodných pochybností. Uložený trest našel své opodstatnění v dlouhodobém páchání trestné činnosti obžalovaného na poškozené [příjmení], na níž parazitoval. Z těchto důvodů navrhla zamítnout odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] jako nedůvodné. U odvolání poškozené [jméno] [příjmení] viděla určitý prostor pro přiznání nároku na náhradu nemajetkové újmy vzhledem k prožitému utrpení a s určitou moderací navrhla jejímu odvolání vyhovět.

7. Krajský soud v Plzni z podnětu řádně a včas podaných odvolání přezkoumal v intencích ustanovení § 254 odst. 1, odst. 3 trestního řádu z důvodu podání odvolání proti výroku o vině obžalovaným všechny výroky napadeného rozsudku, jakož i správnost předcházejícího řízení, přičemž vycházel zejména z konkrétních uplatněných námitek odvolatelů, a dospěl k následujícím závěrům. V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, nebyly zjištěny žádné podstatné vady. Byla dodržena všechna zákonná ustanovení včetně těch, která zajišťují právo obžalovaného na obhajobu a řádné zjištění skutkového stavu věci.

8. Nejprve se odvolací soud zabýval odvoláním obžalovaného, které směřovalo proti výroku o vině a trestu. Námítky obžalovaného týkající se chybného vyhodnocení důkazní situace a nedostatečných skutkových zjištění považuje odvolací soud za nedůvodné. Okresní soud ve věci provedl dokazování v potřebném rozsahu, který je žádoucí pro přijetí skutkového závěru bez důvodných pochybností ve smyslu § 2 odst. 5 trestního řádu. Provedené důkazy v bodech 87. - 89. odůvodnění napadeného rozsudku hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, jak vyžaduje ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu. Poté ještě hodnotil provedené důkazy u každého ze skutků individuálně. Z hlediska práva na spravedlivý proces je rovněž klíčový požadavek náležitého odůvodnění rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 125 odst. 1 trestního řádu Okresní soud tento požadavek beze zbytku naplnil, když své rozhodnutí náležitě odůvodnil, specifikoval, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů i jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného a věrohodností jednotlivých svědků. Obžalovaným tvrzený rozpor s pravidly zakotvenými v § 2 odst. 5, odst. 6 trestního řádu nelze shledávat pouze v tom, že obžalovaný není spokojen s důkazní situací a jejím vyhodnocením, pokud mezi provedenými důkazy a skutkovými zjištěními byla patrná logická návaznost. Okresní soud opřel rozhodnutí o vině obžalovaného o stěžejní důkazy a to svědecké výpovědi všech poškozených, které byly po obsahové stránce ve vzájemné shodě. Tyto důkazy hodnotil i v kontextu dalších provedených důkazů, ať již jde o výslechy svědků, tak i závěry zpracovaných znaleckých posudků, včetně důkazů listinných. Nebyly zjištěny žádné pochybnosti o věrohodnosti svědků, na které obžalovaný odkazuje ve svém odvolání a shledává je jen v dlouhodobé osobní vzájemné znalosti svědků. Okresní soud se rovněž velmi

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiří Skala.

pečlivě a beze zbytku vypořádal s obhajobou obžalovaného, kterou považuje za vyvrácenou provedenými důkazy. Zabýval se dostatečně i se změnou výpovědi obžalovaného v hlavním líčení oproti řízení přípravnému, a tuto v návaznosti na ostatní provedené důkazy správně zhodnotil jako účelovou, jejímž smyslem je snaha obžalovaného vyhnout se trestněprávním následkům jeho jednání. Odvolací soud se zcela ztotožňuje se skutkovými závěry okresního soudu při vázanosti hodnocením důkazů okresním soudem s odkazem na ustanovení § 263 odst. 7 trestního řádu.

9. Ohledně dalších konkrétních odvolacích námitek obžalovaného, krajský soud uvádí následující.

10. Pokud jde o námítky týkající se rozsahu dokazování a brojení proti postupu okresního soudu, kdy zamítl obhajobou navržené důkazy, tyto odvolací soud nepovažuje za důvodné. Je na zvážení okresního soudu, které důkazy v řízení provede a naopak, ohledně nichž zamítne návrhy na doplnění dokazování, jak tomu bylo i v daném případě. To vše pochopitelně za situace, kdy postup soudu nebude na újmu zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností, k čemuž nedošlo. Okresní soud nejen o zamítnutí důkazů správně procesně rozhodl, ale rovněž se s odůvodněním svého postupu adekvátním způsobem zabýval v bodu 104. odůvodnění napadeného rozsudku. Jeho odůvodnění je logické.

11. Další konkrétní odvolací námítky obžalovaného k jednotlivým skutkům jsou v podstatě shodné s výpovědí obžalovaného v hlavním líčení. Okresní soud se obhajobou obžalovaného u každého ze skutků zvláště zabýval a jeho úvahy je možné ještě doplnit následujícím způsobem. Obhajoba obžalovaného k bodu 1. a) napadeného rozsudku, že na pozemek vstoupil odemčenou přední brankou, je vyloučena výpovědí svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Oba svědci v rámci svých výpovědí shodně potvrdili, že obě branky na pozemek, jak přední tak i zadní, zamykají zcela pravidelně již po dobu několika roků. Tomu odpovídá i poškození jedné z planěk při přejezení plotu obžalovaným v zadní části, kdy i na tomto místě byla branka zamčená.

12. K bodu 1. b) obžalovaný jednání popíral. Ale i v tomto případě je trestná činnost obžalovaného prokázána výpovědí svědka [příjmení], který se vyjádřil nejen ke způsobu jednání obžalovaného, ale i k jím užitému kovovému předmětu s ostrou špičkou, který na místě v rámci ohledání místa činu označil. Výpověď svědka [příjmení] je nejen podpořena ostatními provedenými důkazy (bod 23. – 25. odůvodnění rozsudku), ale je i logická, neboť svědek vyhledal obžalovaného z důvodu konfrontace poté, co mu volala jeho manželka o vstupu obžalovaného na jejich pozemek. Jedinou procesně použitelnou výpovědí svědka [příjmení] je výpověď učiněná v rámci hlavního líčení, a proto nelze akceptovat námítky obhajoby ohledně odlišného obsahu výpovědi učiněné v přípravném řízení, neboť svědek vypovídal jen na úřední záznam o podaném vysvětlení (tj. procesně nepoužitelný důkaz). V této souvislosti okresní soud správným způsobem vyhodnotil i obsah omluvného dopisu v bodě 25. odůvodnění rozsudku. Omluvný dopis je jedním z důkazů svědčícím o vině obžalovaného, kdy i tento s ostatními provedenými důkazy tvoří ucelený řetězec umožňující soudu bez pochybností posoudit vinu obžalovaného v této části jednání.

13. U skutku pod bodem 2. obžalovaný v odvolání namítá, že by jakýkoliv útok vedl na horní část těla poškozené. Útok nebyl veden takovou brutalitou, jak je obžalovanému kladeno za vinu. Ani s těmito odvolacími námítkami se krajský soud neztotožňuje. Zásadními usvědčujícími důkazy ohledně tohoto skutku jsou nejen výpovědi poškozené [jméno] [příjmení], svědka [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], které prokazují opakované ataky obžalovaného na horní část těla poškozené [příjmení] a velkou razanci útoku, kdy jak uvedl svědek [příjmení], obžalovaný byl v afektu a nekontroloval se. Nelze v této souvislosti odhlédnout ani od záznamu pořízeného prostřednictvím mobilního telefonu. Z tohoto, byť krátkého, záznamu zachycujícího 18 sekund z jednání obžalovaného, které bylo ukončeno až v důsledku zásahu svědka [příjmení], je zřejmé, že na počátku záznamu je poškozená na zemi, přesto na ni obžalovaný stále útočí (potvrdila i svědkyně [příjmení]), a i když se poškozená ze země zvedá, obžalovaný jí i přes její prosby a pláč dále napadá nejen kopy s náprahem do dolní končetiny, ale i pravým kolenem do oblastí břicha,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiří Skala.

částečně hrudníku. Během tohoto krátkého záznamu jsou poškozené od obžalovaného zasazeny hned dvě rány kopem, při nichž je poškozená držena obžalovaným za oblečení v horní části těla, tedy ke kopům dochází z bezprostřední blízkosti navzdory rozpoložení poškozené a přítomnosti další osoby. S ohledem na průběh napadení není o brutalitě obžalovaného žádných pochyb.

14. Obhajoba dále namítala ve vztahu ke skutku pod bodem 4., že tvrzené dlouhodobé týrání poškozené je založeno na výpovědi poškozené, kterou obžalovaný označil za lživou a účelovou. V rámci vazebního zasedání se obžalovaný nevyjadřoval ke skutku jako celku, nýbrž jen k úryvkům čteným mu soudcem. V době konání vazebního zasedání nebyl trestně stíhán za dlouhodobé týrání, neboť ke změně kvalifikace došlo až poté, co byl vzat na vazbu. Obžalovaný má za to, že není postaveno najisto, že za kolapsem poškozené stál její tvrzený špatný psychický stav vyplývající z jednání obžalovaného, když sama poškozená uvedla, že byla předávkovaná hormonem štítné žlázy. Poškozená byla v minulosti léčené pro úzkostně depresivní vztahy, kdy poslední kontrola měla proběhnout [datum], léčila se od rozvodu roku [rok]. S touto informací znalkyně při vypracování znaleckého posudku nepracovala. Nikdo tak nemůže věrohodně říci, že depresivní stavy způsobil poškozené právě a jen obžalovaný. Ani tyto odvolací námítky obžalovaného nebyly shledány za důvodné. Okresní soud vyhodnotil výpověď poškozené [jméno] [příjmení] za obecně i specificky věrohodnou, kdy tento závěr potvrdilo i znalecké zkoumání poškozené. S těmito závěry okresního soudu se ztotožnil i krajský soud. Výpovědi poškozené byly konstantní, přestože byly velmi podrobné a týkaly se dlouhého soužití s obžalovaným. Obsah těchto výpovědí byl i v souladu s ostatními provedenými důkazy včetně již zmiňovaného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení]. Naopak byla to právě výpověď obžalovaného (učiněná v hlavním líčení), která zůstala v řízení osamocena. V rámci celého trestního řízení nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by potvrzovaly obžalovaným uváděnou lživost výpovědi poškozené. V rámci vazebního zasedání při vzetí obviněného [příjmení] do vazby byl ze strany soudce obviněný dotazován mimo jiné na skutek týkající se týrání. Byť v tu dobu nebyla právní kvalifikace i podle § 199 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, popis skutku v usnesení o zahájení trestního stíhání, na něž byl obviněný dotazován, byl v ohraničení doby páčání a popisu jednání v podstatě shodný s výrokem napadeného rozsudku. Na přímý dotaz soudce k tomuto jednání obviněný potvrdil, že takto se k manželce choval, verbálního násilí se dopouštěl, stejně jako tam popsaného napadání. Okresní soud správně vyhodnotil závěry znaleckého posudku znalkyně [příjmení] [příjmení] rovněž ve vztahu k syndromu týrané osoby. Znalkyně k dotazu obžalovaného při hlavním líčení v rámci svého výslechu potvrdila, že informace o předchozím psychiatrickém léčení poškozené nemohla ovlivnit její závěr a že špatný psychický stav je důsledkem jednání obžalovaného. Znalkyně zkoumala partnerské soužití obžalovaného a poškozené, toto soužití vyústilo v to, že poškozená trpěla nebo trpí syndromem týrané osoby. Současně znalkyně vyloučila, že poškozená mohla trpět syndromem týrané osoby před zahájením soužití s obžalovaným, kdy byla vnímána jako osoba extrovertní a společenská. Znalkyně v rámci svého výslechu potvrdila závěry zpracovaného znaleckého posudku, odpověděla na všechny kladené otázky stran, své závěry a odpovědi uspokojivě vysvětlila. Jen samotná skutečnost, že obžalovaný prokazatelně není spokojen s jejími závěry, nemůže sama o sobě znamenat, že je namíste zpracování revizního znaleckého posudku, jak navrhovala obhajoba v rámci odvolacího řízení. Krajský soud proto návrh na doplnění dokazování zamítl, stejně jako důkazy průkazovými fotografiemi, pro nadbytečnost. Jak vypadala poškozená [příjmení] před zahájením soužití s obžalovaným, je prokázáno svědeckými výpověďmi, a jak vypadala poté, nejen jimi, ale i pořízenou fotodokumentací. Charakter spáchané trestné činnosti ani nevybočuje z hodnocení osoby obžalovaného, který dle závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie znalce MUDr. [příjmení] trpí smíšenou poruchou osobnosti s rysy nezdrženlivosti a nestálosti. O vině obžalovaného tudíž ani odvolací soud nemá žádných pochyb. Rovněž okresním soudem užitá právní kvalifikace skutků je přílehlavá. Ostatně v tomto směru nebyly ani ze strany obhajoby vznášeny žádné námítky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiří Skala.

15. Dále obžalovaný považoval uložený trest za trest nepřiměřeně přísný s ohledem na jeho trestní minulost, kdy nemá žádný záznam v rejstříku trestů. Pravdou je, že obžalovaný je dosud osobou trestně bezúhonnou, což však okresní soud přiléhavě zhodnotil jako významnou polehčující okolnost. Nicméně tato okolnost je jedním z hodnotících kritérií pro úvahy soudu o druhu a výměře trestu v souladu s ustanovením § 39 trestního zákoníku. Kromě toho je nutné akcentovat i závažnost trestné činnosti, která byla obžalovanému kladena za vinu včetně jejího časového zařazení a četnosti spáchaných skutků. Obžalovanému rovněž přitěžovalo, že spáchal více trestných činů. To jsou momenty, které vedou i krajský soud k závěru, že je na místě uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. S ohledem na osobu obžalovaného a jeho trestní minulost však odvolací soud hodnotil okresním soudem uložený nepodmíněný trest ve výměře 48 měsíců za trest nepřiměřený ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu a rozhodl o jeho zmírnění na nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 3 roků, tj. mírně nad dolní hranici zákonné trestní sazby. Při výměře trestu je nutné zohlednit i skutečnost, že obžalovaný je odsouzen poprvé a rovnou k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Tímto trestem bude naplněn nejen účel trestu, ale rovněž zajištěna reálná možnost nápravy obžalovaného do budoucna. Pro výkon trestu byl obžalovaný [jméno] [příjmení] zařazen do věznice s ostrahou podle zákonných hledisek § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

16. Po zhodnocení odvolání poškozené [jméno] [příjmení] včetně v něm užití argumentace dospěl krajský soud k závěru, že toto odvolání je důvodné co do otázky přiznání nemajetkové újmy, jejíž výši oproti návrhu zmocněnce poškozené modifikoval. Poškozená [jméno] [příjmení] se k trestnímu řízení řádně a včas připojila prostřednictvím zmocněnkyně s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 140 000 Kč Okresní soud poškozenou [jméno] [příjmení] podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že poškozená nedoložila svůj nárok zpracovaným znaleckým posudkem. Tento postup okresního soudu je však chybný.

17. Předně se okresní soud dopustil pochybení, když poškozenou odkázal s nárokem na náhradu škody, přestože poškozená uplatňovala náhradu nemajetkové újmy. Jak vyplývá z odůvodnění jejího nároku, šlo o tzv. další nemajetkovou újmu, jejíž výši určuje soud. Nejde o bolestné či ztížení společenského uplatnění, u nichž je zpracování znaleckého posudku z ohodnocení nemajetkové újmy na místě. Podle § 2951 odst. 2 zákona č. 85/2012 Sb., občanského zákoníku, se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečně a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Podle § 2955 občanského zákoníku, nelze-li výši náhrady škody přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud. Podle § 2956 občanského zákoníku, vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil. Jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Ustanovení § 2957 občanského zákoníku pak stanoví, že způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné.

18. Kromě srovnání výše nemajetkové újmy s ostatními obdobnými trestními věcmi, na které poškozená odkazuje ve svém odůvodnění odvolání, je nutné vycházet z konkrétních okolností případu, druhu a rozsahu zlého zacházení obžalovaného s poškozenou a způsobenými následky na jejím zdraví. Fyzický a psychický stav poškozené po ukončení společného soužití s obžalovaným byl prokázán nejen lékařskými zprávami, ale zejména výpovědí samotné poškozené [jméno] [příjmení], výpovědí svědků [příjmení] – sousedů poškozené, či výsledkem svědkyně [příjmení], což je sestra poškozené. V řízení bylo prokázáno, že poškozená musela vyhledat lékařskou pomoc a dlouhodobě užívá psychiatrickou medikaci. Jednání obžalovaného výrazně negativně zasáhlo do jejího duševního zdraví, poškozená trpí poruchami spánku, má noční můry, výkyvy nálad, emocí, pocity úzkosti, nevolnosti a strachu. Útrapy poškozené se značně promítají do jejího každodenního života, a to pracovního i osobního. Odhlédnout nelze

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiří Skala.

ani od psychické zátěže způsobené projednáváním této trestní věci a opakovaných výsledků poškozené orgány činnými v trestním řízení. Zásadní je i znalkyní zjištěný syndrom týrané osoby, který jen podporuje závěry o dlouhodobosti a intenzitě závadového jednání obžalovaného. Přihlédnout je třeba rovněž k tomu, že k atakům docházelo jak psychickým, tak i fyzickým, po dobu společného soužití od září 2013 do května 2023, tj. zhruba po dobu necelých 10 let. Za přiměřené zadostiučinění se poté jeví částka 10 000 Kč ročně, za dobu 10 let činí výše nemajetkové újmy 100 000 Kč. Tato částka podle názoru krajského soudu nepřesahuje ani možnosti obžalovaného. Ten je nyní sice bez příjmů, ale lze přepokládat, že po skončení trestního řízení a po případném výkonu trestu bude výdělečně činný a bude moci poškozené přiznanou částku splácet. K osobním a majetkovým poměrům obžalovaného soud přihlížel již při stanovení výše zadostiučinění, pro další snížení náhrad podle § 2953 občanského zákoníku již nebyl důvod. Jelikož se poškozená připojila s částkou vyšší, než která jí byla soudem přiznána, musela být se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázána podle § 229 odst. 2 trestního řádu na řízení občanskoprávní.

19. Jinak zůstal napadený rozsudek beze změny, pokud jde o výrok o vině, uloženém trestu propadnutí věci a výrok o náhradě škody poškozené [příjmení]. Současně nemohlo být v rámci odvolacího řízení rozhodnuto o nároku poškozené [příjmení] zdravotní pojišťovny ČR na náhradu škody za vynaložené léčebné výlohy poškozené [jméno] [příjmení], neboť poškozená [příjmení] [jméno] neuplatnila svůj nárok na náhradu škody včas.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí odvolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 27. 5. 2024

Mgr. Simona Kuboušková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiří Skala.